

Obec Držovice, ul. SNP 71/37, 796 07 Držovice

Tel.: 582 333 398

e-mail: obec@drzovice.cz

IČ: 75082144

Krajský úřad olomouckého kraje
Odbor majetkový, právní a správních
činností oddělení a legislativy a dozoru
Vedoucí oddělení
Mgr. Šárka Calábková
Jeremenkova 40 a
779 11 Olomouc

Č. j.: OÚ/588/2016

Vyřizuje: Mgr. Jana Pavlíčková Hlebová

Dne: 14. 10. 2016

K rozhodnutí Č. j.: KUOK 106238/2016 sdělujeme, že obec setrvává na svém stanovisku. V celé věci a v situaci, kdy se obec chystá na předčasné volby, bereme toto na vědomí.

S pozdravem

OBEC DRŽOVICE
PSČ 796 07
okr. Prostějov

-1-

Blanka Kolečkářová,
starostka obce Držovice

OBECNÍ ÚŘAD
DRŽOVICE
-9. 11. 2016
C.j.: 10/52/2016
Pří: 10/11/16

Olomoucký kraj
Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor majetkový, právní a správních činností

Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Sp. zn.: KÚOK/105564/2016/OMPSC-LD/7305
Č. j.: KUOK 106238/2016

V Olomouci dne 8. 11. 2016

Rozhodnutí

Krajský úřad Olomouckého kraje jako nadřízený orgán příslušný podle § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“ nebo též „zákon“ či „InfZ“) a § 178 odst. 2 věty druhé zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v souladu s ustanovením § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, rozhodl o stížnosti paní [redacted] bytem [redacted] (dále také jen „stěžovatelka“ či „žadatelka“), směřující proti postupu obce Držovice při vyřizování její žádosti o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, která byla předložena nadřízenému orgánu dne 27. 10. 2016, takto:

Podle ustanovení § 16a odst. 6 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím se povinnému subjektu – obci Držovice

p ř i k a z u j e,

aby ve lhůtě do **15 dnů** od doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu žádost stěžovatelky datovanou ke dni 19. 9. 2016 a evidovanou pod č. j.: OÚ/486/2016, **vyřídil** v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor majetkový, právní a správních činností (dále také jen „nadřízený orgán“), obdržel dne 27. 10. 2016 prostřednictvím obce Držovice (dále také jen „povinný subjekt“) spisový materiál týkající se stížnosti [redacted] ze dne 20. 10. 2016 na postup povinného subjektu při vyřizování její žádosti o poskytnutí informací dle InfZ.

Ze stížnosti a ostatních přiložených písemností vyplývá, že se stěžovatelka prostřednictvím samostatného dopisu označeného, cit.: „Věc: Žádost o informace dle zákona č. 106/1999 Sb. v platném znění“ a datovaného ke dni 19. 9. 2016 obrátila dle zákona o svobodném přístupu k informacím na povinný subjekt s žádostí o informace, kterou stěžovatelka konkretizovala následujícím způsobem, cit.: „*Kolik obecních zakázek bylo od osamostatnění Držovic zadáno firmě Rysta s.r.o., jejímž jednatelem je zastupitel obce [redacted] U každé zakázky prosím uveďte:*

- a) *Jakých konkrétních projektů se týkala.*
- b) *Hodnotu zakázky.*
- c) *V rámci jakého řízení (kým) byla vybrána právě tato firma?“*

Povinný subjekt výše citovanou žádost zaevidoval dne 20. 9. 2016 pod č. j.: OÚ/486/2016 a v reakci na ni odpověděl stěžovatelce dopisem s totožným číslem jednacím, datovaným ke dni 4. 10. 2016, jehož prostřednictvím stěžovatelce mj. sdělil následující, cit.: „K Vaší žádosti odkazujeme na zveřejněné informace, protože:

- veškeré zakázky pro Obec Držovice, jejichž zhotovitelem byla obchodní spol. RYSTA s.r.o., a jejichž schválení podléhá zastupitelstvu, byly zastupitelstvem schváleny. Zápis ze zasedání zastupitelstva se zveřejňuje.

- částky jsou buď součástí usnesení (opět zveřejněná informace) nebo minimálně součástí závěrečného účtu obce (rovněž zveřejněná informace). Pro upřesnění uvádíme 2 zakázky, kde součástí usnesení nebyla částka – jednalo se o zakázku na opravu střechy bývalé ZŠ (rok 2008, částka 437.877,- Kč), oprava komína, tělesa a oplechování na budově MŠ (rok 2012 částka 11.558,-Kč).

- součástí projednání na zastupitelstvu bylo i sdělení ohledně doporučení minimálně výborů obce doporučujících právě tohoto zhotovitele. Pokud součástí usnesení toto konstatování není, děje se výběr (nejen u spol. Rysta s.r.o.) zákonným způsobem – není povinnost obce podávat výklad zákonných ustanovení, jsou to opět známé informace.“

S vyřízením své žádosti shora popsáním způsobem však stěžovatelka nesouhlasila, a proto dne 20. 10. 2016 v reakci na obdrženou odpověď přistoupila k podání stížnosti, kterou v souladu se zákonem adresovala povinnému subjektu. V ní stěžovatelka uvedla mj. následující, cit.: „Dne 4. října 2016 jsem od vás obdržela přípis (Č. j. OÚ/486/2016), ve kterém uvádíte odpovědi na otázky, na které jsem se neptala a odkazujete mě na zápisy ze zasedání a závěrečné účty. (...) Znovu tedy žádám o zodpovězení mého dotazu. Vaši odpověď považuji za obstruktivní. Zápisy ze zasedání zastupitelstva obce nejsou zveřejněny kompletně a ze závěrečných účtů nelze vyčíst informace o tom, která firma dostala jakou zakázku,...“ Předmětnou stížnost povinný subjekt obdržel ještě téhož dne, tedy 20. 10. 2016 a následně ji zaevidoval pod č. j.: OÚ/549/2016. Prostřednictvím dvou dopisů datovaných ke dni 26. 10. 2016, č. j.: OÚ/553/2016 a OÚ/565/2016, v návaznosti na to přistoupil povinný subjekt k postoupení stěžovatelčiny stížnosti spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu, kterému byl spis spolu s průvodními dopisy doručen skrze poskytovatele poštovních služeb dne 27. 10. 2016, jak bylo již shora uvedeno.

Po důkladném prostudování spisového materiálu a zhodnocení všech relevantních skutečností dospěl nadřízený orgán k následujícím zjištěním a závěrům. Hned zkraje je potřeba zmínit, že povinný subjekt jeden ze dvou výše zmíněných průvodních dopisů nadepsal jako, cit.: „Předložení odvolání ve věci stížnosti na vyřizování žádosti o informaci podle § 16a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.“ Toto označení je potřeba vnímat jako krajně matoucí, neboť „odvolání“ i „stížnost“ jsou dva odlišné a na sobě nezávislé opravné prostředky, které rozlišuje zákon o svobodném přístupu k informacím v § 16, resp. v § 16a. V záležitosti, která je předmětem tohoto rozhodnutí nebylo vydáno žádné rozhodnutí o odmítnutí (dle § 15 InfZ), proti kterému by bylo možné podat odvolání. Ze spisového materiálu lze spolehlivě dovodit, že stěžovatelka nebyla spokojena s postupem povinného subjektu při vyřizování své žádosti o informace a z toho důvodu přistoupila k podání opravného prostředku – stížnosti dle § 16a odst. 1, písm. a) InfZ. Přiložené vyjádření starostky Blanky Kolečkářové coby představitelky povinného subjektu pak opakovaně pracuje s termínem stížnost, nikoliv odvolání.

Není proto zřejmé, z jakého důvodu se povinný subjekt uchýlil k použití tvaru „odvolání ve věci stížnosti“. Pro úplnost proto dodáváme, že s ohledem na všechny shora zmíněné skutečnosti je v tomto rozhodnutí namísto pojmů odvolání/odvolatelka/odvolací orgán užíváno v souladu se zákonem termínů stížnost/stěžovatelka/nadřízený orgán. Tento fakt nicméně nemá vliv na výrok tohoto rozhodnutí.

Pokud jde o vlastní žádost, resp. její vyřízení, uvádí nadřízený orgán následující. Ze spisového materiálu, který měl nadřízený orgán k dispozici (blíže viz shora uvedená citace), jednoznačně vyplynulo, že povinný subjekt se rozhodl řešit stěžovatelčinu žádost prostřednictvím tzv. odkázání na zveřejněnou informaci. Tento institut velmi podrobně upravuje ustanovení § 6 zákona o svobodném přístupu k informacím, v jehož prvním odstavci je doslova uvedeno, cit.: „*Pokud žádost o poskytnutí informace směřuje k poskytnutí zveřejněné informace, může povinný subjekt co nejdříve, nejpozději však do sedmi dnů, místo poskytnutí informace sdělit žadateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, zejména odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází.*“ S ohledem na postup, který povinný subjekt při vyřizování shora konkretizované žádosti zvolil, však vyvstává první problém hned v otázce zákonem stanovené lhůty. Zákon o svobodném přístupu k informacím totiž jasně říká, že odkázat na zveřejněnou informaci lze nejpozději do sedmi dnů od obdržení žádosti. Ze spisového materiálu ovšem vyplynulo, že povinný subjekt stěžovatelčinu žádost o informace obdržel dne 20. 9. 2016, přičemž odpověď je datována až ke dni 4. 10. 2016, z čehož vyplývá, že povinný subjekt přikročil k odkázání na zveřejněnou informaci v době, kdy k takovému kroku již nebyl dle zákona oprávněn.

Zároveň nelze pominout, že odpověď povinného subjektu neobsahovala, žádný hypertextový odkaz či jinak vyznačenou cestu k získání stěžovatelkou požadovaných informací. Z odpovědi povinného subjektu lze sice dovodit, že tento odkazuje na zveřejněné informace, resp. uvádí, že stěžovatelčin dotaz směřuje k informacím, které jsou zveřejněny/se zveřejňují, avšak z textu onoho odpovědního dopisu není možné vyčíst žádné bližší upřesnění. Jinými slovy, povinný subjekt ve své odpovědi žadatelce sice hovoří o zveřejněných informacích, avšak nikterak dále nespecifikuje (např. skrze přímý odkaz na webové stránky či úřední desku, případně konkrétní bod toho kterého zápisu ze zasedání zastupitelstva), kde a jak jsou vlastně všechny požadované informace zveřejněny. K tomu je ze strany nadřízeného orgánu nezbytné jedním dechem dodat, že případnou zmínku stran obecního webu nelze bez další specifikace (odkaz) chápat s ohledem na dikci zákona jako odpověď, která by mohla výhledově naplnit znaky odkazu na zveřejněnou informaci dle § 6 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. Bez ohledu na uplynutí shora zmíněné lhůty je tak naprosto zásadní, že povinný subjekt nedodržel zákonem předepsaný postup, když písemné sdělení, kterým bylo ze strany povinného subjektu stěžovatelce odpovězeno (blíže viz výše), neobsahovalo náležitosti odkazu na zveřejněnou informaci dle § 6 odst. 1 InfZ.

V souvislosti s tím je na místě poukázat rovněž na ustanovení druhého odstavce shora zmíněného § 6 InfZ. V něm se totiž mj. uvádí, cit.: „*Pokud žadatel trvá na přímém poskytnutí zveřejněné informace, povinný subjekt mu ji poskytne;...*“ Pro úplnost je na místě zmínit, že zákon z této povinnosti sice připouští výjimku, avšak k jejímu uplatnění může povinný subjekt přistoupit pouze za předpokladu, že žádost o poskytnutí informace byla podána elektronicky, požadované informace jsou

současně zveřejněny způsobem umožňujícím dálkový přístup a žadatelce byl sdělen odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází. To v případě, který je předmětem tohoto rozhodnutí, neplatí, neboť žádost nebyla podána elektronicky a stěžovatelce zároveň nebyla sdělena ani konkrétní www stránka (hypertextový odkaz), kterou by k získání požadovaných informací mohla využít. Zákon o svobodném přístupu k informacím je tedy konstruován tak, že žadateli, který je nespokojen s odkazem na zveřejněnou informaci (a zároveň nepodal žádost elektronicky), umožňuje trvat na přímém poskytnutí a získat požadované informace tradiční cestou, a to i za předpokladu, že povinný subjekt postupoval při odkázání na zveřejněnou informaci v souladu se zákonem.

Bez ohledu na to, nakolik legálně konformním způsobem si povinný subjekt při vyřizování stěžovatelčiny žádosti počínal, je ve světle shora podrobně rozebraných skutečností rozhodující formulace stěžovatelčina podání – stížnosti. Z té jednoznačně vyplývá, že se způsobem vyřízení své žádosti shora popsaným způsobem – tedy odkazem na zveřejněnou informaci – stěžovatelka nesouhlasí a trvá na přímém poskytnutí požadovaných informací standardní cestou. Zákon o svobodném přístupu k informacím na tyto případy pamatuje v ustanovení § 16a odst. 1 písm. a), které přímo hovoří o možnosti podat stížnost v případech, kdy je stěžovatel nespokojen s vyřízením své žádosti o informace prostřednictvím odkazu na zveřejněnou informaci. Ačkoliv má tedy povinný subjekt za to, že stěžovatelce odpověděl, z pohledu nadřízeného orgánu jeho postup dle zákona posvětit nelze. Odkázání na zveřejněnou informaci proběhlo jednak po uplynutí zákonem stanovené lhůty a navíc se stěžovatelka se shora popsaným způsobem vyřízení své žádosti nespokojila a přistoupila k podání řádného opravného prostředku – stížnosti. V té rozporovala postup povinného subjektu, když zápisy ze zasedání zastupitelstva i závěrečné účty, na které odkazuje povinný subjekt, označila za neúplné, a opětovně vyjádřila svůj zájem stran přímého zodpovězení svých dotazů. Optikou nadřízeného orgánu se jedná o situaci procesně předvídanou zákonem o svobodném přístupu k informacím, který v § 6, resp. 16a odst. 1 písm. a) konstruuje situaci, kdy povinný subjekt odpoví na žádost o informace formou odkazu na zveřejněnou informaci, avšak žadatel následně vyjádří nespokojenost a trvá na přímém poskytnutí informací (viz výše). Z pohledu nadřízeného orgánu je proto nezbytné předmětné stížnosti jednoznačně přisvědčit a požadavek stěžovatelky směřující k přímému poskytnutí kýžených informací vnímat ve světle zákona jako oprávněný.

Nad rámec výše uvedeného nadřízený orgán uvádí, že si je plně vědom skutečnosti, že výkon agendy svobodného přístupu k informacím je pro povinné subjekty časově i administrativně extrémně náročný, nicméně ve vztahu k obdržené žádosti toto nemůže být bráno jako relevantní argument, neboť svobodný přístup k informacím sice dopadá na orgány veřejné správy (státní správy a samosprávy) – tedy představitele moci výkonné, nicméně specifika vlastní agendy, a to včetně faktické úřední zátěže vyplývají z textu samotného zákona, za jehož podobu je odpovědný výhradně zákonodárce, nikoliv nadřízený orgán.

Pokud jde o výtky stran chodu obce Držovice coby povinného subjektu dle InfZ, jakož i vzájemné poznámky osobního charakteru, které prostupují celým spisovým materiálem, podotýkáme, že k těmto záležitostem není nadřízený orgán oprávněn se jakkoliv vyjadřovat. Předmětem tohoto rozhodnutí je výhradně postup povinného subjektu při vyřizování stěžovatelčiny žádosti o informace (viz výše). Z hlediska požadavků, které na výkon agendy svobodného přístupu k informacím

klade zákon, dospěl nadřízený orgán po důkladném prostudování spisového materiálu k závěru, že povinný subjekt nepostupoval v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím, když stěžovatelku bez bližší specifikace pouze odkázal na zveřejněné informace a ani dodatečně v reakci na její stížnost jí autoremerdurně neposkytl informace, které by plně korespondovaly s textem její žádosti, ačkoliv tak dle zákona o svobodném přístupu k informacím učinit měl.

V neposlední řadě je pak ze strany nadřízeného orgánu na místě připomenout, že esenciálním smyslem práva na informace je především fungovat jako záruka zákonnosti ve veřejné správě. A primárním cílem jeho zakotvení (nejen) v našem právním řádu je zajištění práva veřejnosti na informace, jež mají k dispozici státní orgány a ostatní subjekty, které rozhodují o právech a povinnostech občanů. S touto myšlenkou je pak nezbytné k samotnému zákonu také přistupovat a respektovat jej a to jak ze strany žadatelů, tak i ze strany všech povinných subjektů. Zákon o svobodném přístupu k informacím nesmí a ani nemůže být v praxi nástrojem k vyřizování vleklých osobních sporů a dlouhodobě vyhocených lokálních rozepří, jejichž charakter vůbec nesouvisí s právem na informace, nýbrž zasahuje do zcela jiných právních odvětví.

Na základě shora uvedených skutečností rozhodl nadřízený orgán tak, jak je ve výroku shora uvedeno.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 16a odst. 9 zákona o svobodném přístupu k informacím nelze odvolat.

Mgr. Šárka Calábková
vedoucí oddělení legislativy a dozoru

Rozdělovník:

1. [REDACTED]
2. Obec Držovice, ul. SNP 71/37, 796 07 Držovice;
3. spis.